

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. P. Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Andersen: Jeg rettede et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Slesbager, som jo her har staaet og taget de fortryktes Parti og givet det Udseende af, at han vil værne og skærme dem, der følges af andre, der er stærkere end de selv. Jeg rettede et Spørgsmaal til det ærede Medlem, hvilket han naturligvis i Skyndingen har glemt at notere, angaaende hans Stilling overfor en Venstre-Rigsdagsmand, der har afskediget sin gifte Arbejder, fordi denne var Medlem af Landarbejderforbundet. Jeg spurgte, om det ærede Medlem Hr. Slesbager ikke mener, at en saadan Krænkelse af Mandens grundlovsmæssige Ret — thi han kunde ikke hævde denne sin grundlovsmæssige Ret, hvis han vilde bevare sit Brød i den paagældende Venstre-Rigsdagsmands Tjeneste — er i høj Grad forkastelig, og om det ærede Medlem ikke mener, at den paagældende Venstre-Rigsdagsmand, der har baaret sig saadan ad, i Virkeligheden har gjort sig fortjent til at blive haardt angrebet og haardt trængt af det ærede Medlem Hr. Slesbager efter de Teorier, det ærede Medlem har staaet og hævdet her.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal kun gøre et Par korte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Slesbager og det ærede Medlem Hr. Hendriksen. Det ærede Medlem Hr. Slesbager sagde, at Venstre ønskede ikke at ramme Arbejdernes Organisationer, men kun Misbrugene, som disse Organisationer gjorde sig skyldige i. Det var af den Grund, Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed blev vedtaget.

Men hvad er det for Misbrug, som Arbejdernes Organisationer har gjort sig skyldige i, og som ikke kunde rammes af bestaaende Love? Det er jo en bekendt Sag, at man fra Venstres Side har rejst en stærk Kritik mod Landarbejderne, fordi de bojkottede Kolindsund-Bønderne; men det er lige saa kendt, at Landarbejderne blev idømt store Erstatninger i denne Boykotningsaffære. Flere Hundrede Tusinde Kroner blev de dømt til at betale — og saa er det endda et stort Spørgsmaal, om der overhovedet her var Tale om noget Misbrug; mange er i alt Fald af den Opfattelse, at det var der ikke. Det Forhold skal jeg dog slet ikke røre ved. Jeg skal kun konstatere, at hvis der var Tale om Misbrug, saa er de paagældende ogsaa

blevet dømt ikke efter den Lov, der her er Tale om, men efter de da gældende Love. Der var altsaa Mulighed for at ramme Landarbejderne, uden at man behøvede at vedtage en særlig Lov med det Formaal for Øje at kunne ramme dem.

Nej, det, der skulde ske, var igennem denne Lov at statuere, at Venstre, støttet af de Konservative, som dog for nogles Vedkommende i alt Fald nægtede at være med, havde Magt til at gennemføre en særlig Lov som den, der her er Tale om. Derfor siger vi, at det er en Klasselov. Og det har vi ikke været ene om at sige.

Naar det ærede Medlem Hr. Slesbager nu protesterer mod min Betegnelse af Loven som en Klasselov, kan jeg, foruden hvad jeg allerede har sagt, blot henvise til, hvad hans egen nære Menings- og Partifælle, Bogtrykker Rosendahl i Esbjerg skrev i „Vestkysten“ forud for Lovens Vedtagelse. Han stemplede udtrykkelig Loven som en Klasselov og advarede for øvrigt Venstre mod at vedtage denne Lov. Han sagde, at nu havde Forslaget gjort den Nytte, som det kunde være ønskeligt at faa ud af, at man havde fremsat et saadant Lovforslag. Han mente ikke, man skulde gaa videre; men Venstre gik nu videre og fik Lovforslaget vedtaget. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem Hr. Slesbager gør Forsøg paa at viske Klassestemplet af denne Lov; en af hans egne har selv givet den Stemplet.

Jeg skal saa sige til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, at det er jo en noget ejendommelig Forklaring, han nu giver. Han siger, at Landarbejderne blev ikke straffet i Kolindsund-Sagen, men han nævnte, at de blev idømt meget store Bøder (*Hendriksen*: Nej!). Nej, meget store Erstatninger (*Hendriksen*: Ja, det er noget andet!). Naaja, jeg har ingen Grund til at skjule Forholdet; det lader sig overhovedet ikke skjule. De blev idømt meget store Erstatninger, og disse er ogsaa blevet betalt til de paagældende.

Men saa maa jeg forstaa det ærede Medlem Hr. Hendriksen saaledes, at han ikke fandt, det var tilstrækkeligt; han vilde have de paagældende Landarbejdere straffet paa Personen; han var ikke tilfreds med, at de blev dømt, som de blev efter den gældende Lov, til at betale kolossale Bøder; nej, de skulde have endnu større Straf, og derfor skulde vi have en ny Lov. De skulde straffes paa Personen. Det er det, vi har faaet ud af Forhandlingen i Dag, at det ærede Medlem Hr. Hendriksen har tilkendegivet, at det ikke var tilstrækkeligt, at de